

Heima ER HAR HJARTAÐ ER

BEINTA Á TORKILSHEYGGI HEVUR AVMYNDAÐ 40 FØROYSKAR OMMUR
 Í TEIRRA HEIMI. HON ER **BITIN** AV **HUGSKOTINUM**, SUM HON ÆTLAR SÆR
 AT **HALDA FRAM** VIÐ. FLEIRI AV **MYNDUNUM** ERU NÚ **PRENTAÐAR**
 Í **ÚTLENSKUM** BLØÐUM

SAMRØÐA

Eyðun Klakstein
 eydun@socialurin.fo

Í 2010 skuldi Beinta á Torkilsheyggi avmynda tvær gentur til eina uppgávu á skúlanum, men sum so ofta í Føroyum fór alt í einum at regna, og so runnu tey øll inn til ommuna hjá gentunum.

Har fekk Beinta ein góðan temunn, gott prát – og eitt gott hugskot. Hálvan tíma seinni hon tikið sína fyrstu ommu-mynd.

Leiðin gekk síðani aftur á skúlabonk í London, og tá hon síðani fekk eina uppgávu um at gera portrettmyndir, valdi hon at arbeiða víðari við ommu-myndunum og verkætlanin hjá henni fekk navnið Heima – heima er, har hjartað er.

– Síðani havi eg verið inni á gólv-inum hjá ommum kring landið – av Toftum til Skopun og suður til Hvalba, greiðir Beinta frá.

Hon hevur vitjað fleiri enn 40 eldri kvinnur kring landið og tikið mynd av teimum, og hon er ikki liðug við hesa verkætlan enn.

Átta myndir vóru herfyri prentaðar í móta-blaðnum Oak – The Nordic Journal, og enska mótablað Oh Comely hevur eisini brúkt eina av hennara myndum.

Skúlin var størsta ynskið

27 ára gamla Beinta á Torkilsheyggi er av Nesi. Seinastu árin hevur hon verið búsitandi í London, har hon hevur gingið á mótaskúlanum London College of Fashion – University of the Arts, ið er fremsti mótaskúlin í Bretlandi – og ein av fremstu mótaskúlum í heiminum.

– Eg søkti inn á skúlan í 2009, men fekk í grundini at vita frá skúlanum, at eg skuldi ikki rokna við at koma inn, tí eg manglaði eina grundútbúgving. Men eg søkti alíkavæl, og tað endaði við, at eg varð einasti norðurlendingur í flokkinum, ið slapp inn á skúlan tað árið, greiðir hon frá.

– University of the Arts stóð ovast á mínum lista, og tí var eg sera fegin um, at eg varð upptikin á skúlanum.

Beinta hevur tikið universitetsútbúgving innan mótamyndatøku, og hon fekk prógvið í summari. Í lètuni er hon stódd heima í Føroyum, men hon kundi hugsað sær at farið av landinum aftur at arbeiðt við myndatøku.

Ommurnar fangaðu

Samstundis sum Beinta á Torkilsheyggi hevur gjørt skiftandi uppgávur á skúlanum og í arbeiði, hevur hon varðveitt ommumyndirnar sum eitt persónligt projekt.

– Tá tú fæst við mótafotografering er alt so pent og uppsett. Myndirnar av ommunum eru nógva meira erligar, og eg eri næstan blivin bundin at av hava

eitt slíkt projekt við síðuna av øllum tí, sum eg annars fáist við, sigur hon.

– Myndatøkurnar av ommunum hava verið sera gevandi fyri meg. Eg havi hitt nógvar ommur, og tað hevur verið sera áhugavert at síggja so nógv ymisk heim her í Føroyum. Eg havi lært tær eitt sindur at kenna, fingið onkra góða kakuuppskrift og tað mest týðningarmesta, myndinar. Tað hevur veruliga givið meaning fyri meg at tikið hesar myndir, og tær hava stimbrað mín.

– Harafturat vóni eg eisini, at eg havi kunnað givið hesum kvinnum og familjum teirra eina góða mynd, sum tey vónandi eru glað fyri.

Spontanar vitjanir

Beinta á Torkilsheyggi hevur vitjað fleiri enn 40 eldri føroyskar kvinnur í sambandi við myndatøkurnar. Nógvar av kvinnum hava verið einsamallar í sínum gamla heimi.

– Eg havi roynt at gjørt vitjanirar so spontanar sum gjørligt. Eg havi vanliga ringt til tær sama dag, sum eg havi ætlað mær at vitja tær, tí hugsanin hevur ongantíð verið, at vit skuldu fyrreika myndatøkuna í longri tíð. Tað skuldi verða so erligt og gerandisligt sum gjørligt, sigur hon.

– Kvinnurnar hava tikið sera væl ímóti mær. Vanliga hava vit fingið okkum ein drekkamunn og hava prátað eitt sindur saman, so eg havi lært tær eitt sindur at kenna. Síðani hava vit í fe-

lag valt eitt rúm til at taka myndina í, og eg havi roynt at funnið tey mest upprunaligu støðini í heiminum at taka myndirnar.

– Tað er vanligt, at fólk umvæla eldri hús og gera tey eitt sindur í stand, men eg havi hvørjaferð leitað eftir einum so upprunaligum parti av húsunum sum gjørligt, tí tað er kanska júst tann parturin, sum sigur mest um kvinnurnar.

Samspælið millum ommurnar og heimið er sentralur partur av myndatøkunum, og rúmini, har myndirnar eru tiknar, siga eisini nógv um kvinnurnar.

– Tað hevur verið ein kensla av at fara aftur í tíðina, tá ið kvinnurnar eru avmyndaðar í einum upprunaligum parti av teirra heimi, sum er frá 1940'unum ella 1940'unum, og har summari hava brúkt 70 ár av sínum lívi, sigur Beinta.

Kvinnurnar, sum Beinta hevur avmyndað, hava verið millum 81 og 101 ára gamlar, og her á síðunum kunnu tit síggja nakrar útvaldar myndir.